

од стране предузимача предаја завршеног објекта или дела објекта стамбене изградње, под условом да је по таквом уговору извршено плаћање

100 процената од вредности објекта (дела објекта) стамбене изградње. Такав закључак је Уставни суд Украјине донео полазећи од тога да су том нормом, супротно захтевима утврђеним у Уставу Украјине, фактички уведена ограничења у погледу поседовања, коришћења и располагања објектима права својине, између осталог, средствима инвеститора. Допуњујући наведено, хтела бих да подвучем да механизам официјелног тумачења Устава и закона Украјине преко уставне иницијативе физичких и правних лица, пружа истима такође могућност да заштите своја уставна права и слободе на основу одлука донетих од стране Уставног суда Украјине путем ревизије предмета у судовима опште надлежности и органима државне власти. Оваква могућност је условљена тиме да је, по својој правној природи, званично тумачење – нормативно, то јест односи се на неодређени круг лица, намењено је за виšekратну употребу и обавезно је за све. Истовремено, треба рећи да је прилично плодно функционисање института уставне иницијативе у Украјини праћено дискусијама о потреби увођења уставне жалбе и, на тај начин, ширења овлашћења Уставног суда Украјине у сфери заштите права и слобода човека. Између осталог, ова питања разматра Уставна скупштина, формирана Указом председника Украјине, са циљем да се створи научно заснована Концепција вршења измена Устава Украјине и да се на основу ње припреми одговарајући нацрт закона.

2. Питања, која се покрећу уставним иницијативама и која разматра Уставни суд Украјине су одраз реалија у којима живи украјинско друштво.

2.1. У таква питања пре свега треба сврстати питања права на судску заштиту, права на социјалну заштиту, и права на заштиту изборних права. Како показује статистика, једно од питања која се најчешће покрећу пред Уставним судом Украјине је питање гарантовања права на судску заштиту. Тако се само у годинама 2011–2013. сваки трећи предмет који је решавао орган уставне јурисдикције Украјине тицао (ових или оних) различитих аспеката реализације тог права.

Оваквој актуелности питања гаранције права на судску заштиту допринело је успостављање института административног судског поступка у Украјини (2005. године).

Одлука Уставног суда Украјине од 13. марта 2012. године, број 5-рп/2012 у предмету забране раскида уговора о инвестирању у стамбеној изградњи. Као пример се може навести Одлука Уставног суда Украјине од 7. маја 2002. године, у којој је Суд разграничио надлежност за разматрање појединих аката председника Украјине и Врховне раде Украјине између Уставног суда Украјине и судова опште јурисдикције. У Одлуци од 19. октобра 2009. године, између осталог, дотакнуто је питање могућности да